

Thing, og da ellers ikke Nogen har havt Nogetshomhelst mod Forslaget at indvende, i alt Fald ikke saaledes, at man vil stille Vædringsforslag for at faa det rettet, synes der mig ikke at være tilstrækkelig Anledning til at søge Aarhus sat ind i Stedet for Viborg, selv om man skulde af en eller anden Grund foretrække Aarhus. Men dernæst har jeg ikke hørt nogen blot tilnærmelsesvis for mig overbevissende Grund til at foretrække Aarhus for Viborg. Det, at der er flere Mennesker i Aarhus, synes for en Institution som et Arkiv at have overordentlig Lidt at sige. Det, at Aarhus skulde ligge bekvemmere for Befolkningen, kan jeg saa langt fra erkjende, at jeg tværtimod ikke ser rettere, end at for den største Del af Sylland ligger Viborg bekvemmere. Derimod har man ganske vist fremført store, om jeg maa kalde dem, Fremtidsgrunde for Valget af Aarhus. Man har sat mærkelige Ting frem for vort Syn, et Universitet og jeg veed ikke Alt hvad ovre i Sylland, Dannelsen af et stort aandeligt Centrum i Sylland, der paa en vis Maade kunde blive om ikke en Modvægt saa en Ligevægt mod Kjøbenhavn. Hvad Alt det angaar, skal jeg ikke omtale det. Jeg har ingen Sympathi for de Tanker, der deri gjøre sig gjældende, jeg tror ikke, at deres Realisation er mulig, i alt Fald ikke i vor Levetid, og jeg haaber, at de aldrig ville blive det. Ogsaa jeg maa tillade mig at henstille til det høje Thing at blive ved den Bestemmelse, som Folkethinget har vedtaget, nemlig at vælge Viborg til det jydste Arkivs Sæde.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Omgang til anden Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Første Viceformand (Bloug): Mulige Vædringsforslag til Sagens 2den Behandling bedes indgivne i Bureauet inden Mødet i Morgen.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Theaterdrift i Kjøbenhavn.

Lovforslaget (se Tillæg C) fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Nellemann): Da dette Lovforslag ogsaa vedkommer Justitsministeriet, vil jeg tillade mig med et Par Ord at omtale min Stilling til det. Det berører jo vistnok i en højere Grad Kultusministeriet, eller i alt Fald er den almindelige Interesse i højere Grad knyttet til dens Berøring med Kultusministeriet, og jeg antager, at den Diskussion, der vil opstaa, væsentlig vil vedrøre dette. Da det imidlertid som sagt ogsaa hører under mig, har jeg troet at maatte udtale nogle Ord om min Stilling til Lovforslaget og Grunden til, at den er bleven saaledes, som den er. Som det vil erindres, var det oprindeligt et ved privat Initiativ i det andet Thing indbragt Lovforslag, som gik meget vidt i begge de Retninger, i hvilke det vil lovgive. Det gik oprindeligt ud paa baade at ophæve det tgl. Theaters Eneret og at indføre fuldstændig Theaterfrihed fra 1892, altsaa om et Par Aar. Overfor dette Forslag gjorde jeg for min Del gjældende, at jeg ikke kunde indlade mig paa et Lovforslag, der gik ud paa at indføre Theaterfrihed i Kjøbenhavn, i hvert Tilfælde ikke saalænge de nuværende Theaterbevillinger gjaldt, og det er en temmelig lang Arrække, idet, som det af Lovforslaget vil ses, den længst gjældende af dem, først udløber i Aaret 1900. Jeg maatte hævde, som jeg ogsaa her maa hævde, at det at indføre Theaterfrihed allerede forinden disse Bevillingers Udløb vilde være et ganske utilstedeligt Skridt, idet det i Virkeligheden er det Samme som vilkaarligt at tilbagetage dem, hvilket vilde være saa meget mindre forsvareligt, som det er Bevillinger, der ere givne paa bestemte Aaremaal. Vel er det saa, at de ikke ere i den Forstand eksklusive Bevillinger, at de nuværende Bevillingshavere have noget Retsskrav paa, at der ikke bevilges flere, men det, at gaa over til fuldstændig Theaterfrihed, vilde dog være en saadan Kuldstaen af den hele bestaaende Tingenes Orden, være saa vidt forskjellig fra, at mulig en ny Bevilling blev givet — hvortil der for Resten ikke er nogen Udset — at det, som sagt, vilde være ensbetydende med at tilbagetage Bevillingerne vilkaarligt inden Udløbet af den Frist, for hvilken de ere givne, og som Følge deraf kunde jeg ikke være med dertil. Lovforslaget er derfor ogsaa blevet ændret saaledes, at det kun gaar ud paa, at der ikke maa meddeles nye Bevillinger eller Forlængelser af de nuværende, som strakte sig ud over den Frist, for hvilken de nuværende Bevillinger gjælde.